॥ ४८ ॥ नेमिचक्रधारां अराःनाभिनेमिसंघानदारूणि ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इत्यारण्यकेप • नै • भा • एकषष्ट्यधिकद्विशततमीऽध्यायः ॥ २६१ ॥ वसत्त्विति॥ १॥२॥ तस्मात्वमिवर्गेतियनशोकंकर्तुमईसि ॥ राज्यात्स्फीतात्परिश्रष्टस्तपसातदवाप्स्यसि ॥ ४८ ॥ सुखस्यानंतरंदुःखंदुःखस्यानंतरंसुखं ॥ पर्यायेणोपसर्पते नरंनेमिमराइव॥४९॥ पित्रपैतामहंराज्यंत्राप्स्यस्यमितविक्रम ॥ वर्षात्रयोदशादूर्ध्वयोतुतेमानसोज्वरः ॥५०॥ वैशंपायनउवाच गवान्व्यासःपांडवनंदनं ॥ जगामतपसेधीमान्युनरेवाश्रमंत्रति ॥ ५१ ॥ इतिश्रीम० आरण्यकेप० वीहिद्रौणिक० मुद्रलदेवदूतसंवादेषष्ट्यधिकिहिशत

॥ १८॥ ॥ समामंचव्रीहिद्रौणिकपर्व॥ ॥ अथद्रौपदीहरणपर्व॥ जनमेजयउवाच वसत्स्वेवंवनेतेषुपांडवेषुम तमोऽध्यायः॥ २६१॥ हात्मसु॥रममाणेषुचित्राभिःकथाभिर्मुनिभिःसह॥१॥सूर्यदत्ताक्षयान्नेनरुष्णायाभोजनावधि॥ब्राह्मणांस्तर्पमाणेषुयेचान्नार्थमुपागताः॥२॥आरण्या नांचगाणांचमांसैर्नानाविधैरिप॥धार्तराष्ट्रादुरात्मानःसर्वेदुर्योधनादयः॥३॥कथंतेष्वन्ववर्ततपापाचारामहामुने॥दुःशासनस्यकर्णस्यशकुनेश्चमतेस्थि ताः॥ ४॥ एतदाचक्ष्वभगवन्वैशंपायनप्रद्धितः ॥ वैशंपायनउवाच श्रुत्वातेषांतथावृत्तिनगरेवसतामिव ॥ ५ ॥ दुर्योधनोमहाराजतेषुपापमरोचय

त्॥तथातैर्निकृतिप्रज्ञैःकर्णदुःशासनादिभिः॥६॥ नानोपायैरघंतेषुचितयत्सुदुरात्मसु॥अभ्यागच्छत्सधर्मात्मातपस्वीसुमहायशाः॥७॥ शिष्पायुतसमोपे

तों दुर्वासानामकामतः॥तमागतमित्रेक्ष्यमुनिंपरमकोपनं॥ ८॥ दुर्योधनोविनीतात्मात्रश्रयेणदमेनच॥सहितोश्रात्विभःश्रीमानातिथ्येनन्यमंत्रयत्॥ ॥ ९॥ विधिवत्पूजयामासस्वयंकिंकरवत्स्थितः॥ अहानिकतिचित्तत्रतस्यौसमुनिसत्तमः ॥ १०॥ तंचपर्यचरद्राजादिवारात्रमतंद्रितः॥ दुर्यौधनोमहारा

जशापात्तस्यविशंकितः॥ ११॥ सुधितोस्मिद्दस्वात्रंशीघंममनराधिप॥ इत्युक्कागच्छितिस्नातुंत्रत्यागच्छितिवैचिरात्॥ नभोक्ष्याम्ययमेनास्तिसुधेत्युक्कै त्यदर्शनं ॥ १२ ॥ अकस्मादेत्यचब्रतेभोजयास्मांस्वरान्वितः ॥ कदाचिच्चनिशीथेसउत्थायनिकृतौस्थितः ॥ १३ ॥ पूर्ववत्कारियत्वान्नंनभुंकेगईयन्सम

सः॥वर्तमानेतथातस्मिन्यदादुर्योधनोतृपः॥ १४॥ विकृतिनैतिनकोधंतदातुष्टोभवन्मुनिः॥ आह्चैनंदुराधषीवरदोस्मीतिभारत॥ १५॥

वाच वरंवरयभद्रंतेयत्तेमनसिवर्तते॥मयिप्रीतेतुयद्धर्म्यनालभ्यंविद्यतेतव॥ १६॥

॥ ३॥ ४॥ ५॥ अघंदुःस्वं॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १२॥ १४॥ १५॥ धर्म्यंधर्मादनपेतं ॥ १६॥